

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
 իւրաքանչիւր բառին 2 կօպէկ:

լում է միմանց հետ որպէս անասուններին, այնպէս էլ մարդիկներին, բայց վերջինները անձնատուր չեն լինում նրան առանց բնորոշեանք Այդ դէպքում, զորքը չէ վերաբերում միայն մեզ և մեր ուրախութիւններին, այլ մեր սերունդին և մի նոր կենսաբեր տնկարկութեանը, որովհետեւ աշխարհի ստեղծագործութիւնը անդադար կերպով շարունակվում է։ Տղամարդը և կինը բնազդմամբ որսնում են միմանց մէջ այն յատկութիւնները, որը իրանք ևս չունեն և որը նրանք ամուսն բանից առելի բարձր են գնահատում ու յարգում մինը մյուսի մէջ, իսկ ուրան առելի զարգացած է լինում մարդու մէջ բանականութիւնը, այնքան առելի նա պահանջող է լինում և այնքան առելի դժուարանում է նա իր բնորոշութեանը մէջ։ Գրանիդը բացատրում է, թէ ինչու ճշմարիտ է, որը ծագում է բնական ուժգին չարժանիքներից, կամ մարդիկական բնազդումից, չէ կարող երկարատեւ լինել, կէտէ դրա հետ կապված չէ ևս փոխադարձ յարգանք սիրող էակների մէջ։ Եթէ ևս չափը անցայ իմ գաղտնիութեան մէջ, կարող էք նախատել ինձ։—Այո, ևս չունեմ նախատում ձեզ, մտալլկած կերպով պատասխանեց Օլգան,—բայց ևս հասկանում եմ, որ դուք չէք տածում դէպի ինձ այն զգացումները, ինչ որ կուշում էք անհրաժեշտ յարգանք։—Այո, ևս չունեմ դէպի ձեզ այն լինական յարգանքը, որը կը ցանկանայի ունենալ դէպի մի կին, կէտէ ևս եր ասայի նրան իմ բոլոր կեանքը ևս իմ հոգին։—Կոչեք արձանագրում էք ինձ,—ղայարպած կերպով ձայն տուեց Օլգան, և նրա ծամերը շարաչափամբ տատանվեցան։—Ոչ, ես արիտում եմ ձեզ և անկեղծաբար ցաւակցում

տակը և մտնելով տեսեալքը, ուրախութեամբ ա-
սաց.—հա կունենանք փառաւոր ծննդեան դէշի-
քում եմ տեսնելու, ինչ են շինում երեխաները:
—Եւ դուրս եկա դահլիճից և թողեց Վլադիմիր
պոյն վրայնակ իր կնոջ հետ: Օլգան անփոյթ կե-
րպով թէք ընկաւ բարձրակո՞ղի մէջ, գլանակ
էր ծխում և յանկազմ սկսեց սուր ձայնով ծծիւմ
դեղը:—Ձեր հակակրօթիւնը և արհամարհանքը
մինչ այն աստիճան են հասնում, որ դուք չէք
կարողանում ինձ հետ մի և նոյն ժածկի տակ
մնալ:—ասաց Օլգան, դառնալով դէպի նա:—Իսկ
չէք կամենում հասկանալ ինձ,—սատուութեամբ պա-
տախտանեց Վլադիմիրը:—Ախ, —ձայն տուեց Օլ-
գան, —դուք բնորոշակ չէք հասկանալ, թէ ինչ
խորին զգացմունքը, թէ է ոչ, աւելի ներդա՞մա-
թեամբ կը դատէիք իմ մասին:—Այս անգամ է-
վրտասարդը դռնաթափովեղեցաւ:—Իսկ արյագն էք
խորժում:—հարցոցն նա փոքր ինչ անցնելուց յա-
նուց,—ուրեմն ականջ դրեք ինձ մի անգամ
նա սիրում եմ ձեզ:—Օլգան մի կողմ ձգեց իր
ղլանակը և խզպտո ձայնով սկսեց ծծա՛նդը:—Եւ
դուք առաջին կինն էք, որ աղղում էք իմ մէջ
դէր:—Հանդարտ կերպով շարունակեց նա,—եւ
այնքան սաստիկ սիրում եմ ձեզ, որ տանջվում
եմ իմ սերից և տանջվում եմ ոչ թէ նրա համար,
որ դուք չէք կարող պատկանել ինձ, բայց այն
զատճառով, որ ես չեմ համարձակիկ սիրել ձեզ
և որ փոքր կարատու՞մ է, երբ մատճում եմ, որ մի
չլպզվայիկ ամենաքեղեցիկ անձնաւորութիւն, միա-
ած է այնպիսի վատ բնատրութեան հետ:—Ող-
այի անհանգիստ շարժումը արտայայտում էր
բա նոյն լուպի տաջանքը. նա երկչուտ և աղա-

թաղանթները կարաւան կը կապեն չէրեքնեքնու հետ և կերթան մեր երկրէն, աւետարեք հրեշտակները բարեկամութեամբ: Կը յիշէք տոնն մը ինչ փոթորիկներ չէինք յարուցաներ երբ կողքին զետեղել Մուշի դաշտին մէջ այդ վայրագները: Գուրը լուի մնջիկ ի գործ կը դնէ իր այդ ծրարը, որ մաս կը կազմէ Տաճկա-Հայաստանի համար իր գծած քաղաքականութեան:

Հարցունքը, թէ մենք ինչ կընենք:—Ե՛հ, ինչ չէր չենք ընել: Միթէ պոլսեցիք չէնք տար երբեմն-երբեմն մի քանի ոսկիներ զանազան ընկերութիւններու: Գուր, Ռուսիոյ հայերդ աւելին չէք ընել: Միթէ ամեն չարախոս հետաքրքիր չէք սպասել կարգաւ ձեր լրագրներու մէջ թէ՛ Պոլսոյ պատկանելի Ազգ. ժողովի նստին տիրացու Արեւիկայի մէջ զորաւոր պատասխաններ տուաւ: Երբեք Պոլսեցիք առաւելութիւններուն, ինչ պէս բաժնուցան ըուէնք, որոնք ինչ քուէ ատեն: Ու երբ այս ամենը մենք կընենք, կը գրենք ու դուք կ'իմանաք, միթէ բաւական չէ, այլ ևս ինչ պէտք է ընել: Յնձա Արմէնիա և ուրախ լինէ:

Ի՛նչ է և իրենց ալ վերջը եկաւ, և լրագրները հարցունքին, թէ Հայաստանի երեք նահանգներ վանի, Բաղէշի, և Հէքքեարի կառավարչները իրենց հրաժարականը Գուրը խրկած են և ընդունած է:—Իրականութիւնը այն է, որ կառավարութիւնը որոշեց, և Անգղիական զետեղանաւոր ծառայողները, հրաժարեցին այս երեք կառավարիչները: Կարո՞յ կառավարիչին համար Գուրը զիմարդը է և չէ ուզած հրաժարեցնել: Իրը թէ ասոնք բարեկարգութիւններ ըլլային: Բայց կառավարութիւնը խորհուրդներ ունի, ժողովներ կըլլան արժեքն պալատը և բարեկարգութիւններու ծրագիրներ կը պատրաստուին, որը պիտի զործադրուին, կըր օտար պետութիւններն իրենց հաւանութիւնը տան: Անգղիոյ զետեղանաւոր զաւարտի կըրնէ, որ ծառայողները կընէ: Թէ ինչու գաղտնի կըրնէ, պատճառը արդէն բացատրուած է ձեզ: Այս ծառայող չորսն է, որ զանազան հարցեր կը կարգադրուին: Կիրքին բանտարգելները արձակուցան, անցեալ տարի ասոնք բանտարկուած էին այն ոտանաւորին պատճառաւ, զոր հրատարակեց «Մամուլ»-ը: Իրենց թեմերէն բռնի Պոլսի բերուած Առաջնորդները պիտի վերադարձնեն իրենց աթոռները: Տարբերական խնդրանքները պիտի մեղմանան. Սուլթանը ըսած է, թէ քրիստոնեաները չարաչար գործածեցին: Երբեք պարտական ազատութիւնը, իսկ խոստովանեցին: Երբեք ալ չափազանցօրէն ի գործ դրուեցան, միջին ճամբայ մը պէտք է, ուստի տպագրական նոր օրէնքներ հարկ է խմբագրել: Ո՞վ գիտէ քանի տարիներ պիտի անցնին: Արթուրեան նախարարն ալ նեղապա՞ծ է հայ գիրքերու գրաքննիչին, թէ

ինչ է այս որ հանդիպած գիրքը կ'առնեն կը բերեն, ըսելով թէ յեղափոխական է, փնտաւար է, երբ իրականապէս այդպէս ըլլան՝ այն ատեն բեր, ըսած է: Պատրիարքարան ալ հրահան եկած է, որ կ'ոնական գրքերն ազատօրէն տպագրեն: Գեղարքութեան զատատեղի մը մէջ Հայաստանի փոքրիկ աշխարհագրութիւն մը կայ և վրան ալ երկու վերադարձներ Սահակ, Մեսրոպ. գրաքննիչը մեղադարար կը գտնէ այդ գաղափարները և հարկ կըլլայ զանոնք հրապարակել վերջնէ: Երբեք վերադարձ, ինչ փորձանքներ կը բերէ կենդանեաց և մուռնաց: Կենդանի թէ մեռեալ է Նաթանեան Պոլսոյ վարդապետը, որ հալածական փախու Պոլսէն և այժմ անեղեղութեամբ, թերեւ ձեր կողմէն ըլլայ: Ահա այս օրերս ոտակաւորութիւնը ամեն կողմ հրամաններ խրկած է, խիստ հրամաններ, որ ձերբակալեն այդ եկեղեցականներ, և իրեն նկարագրութիւնը, բոլոր մանրամասնութիւնները հարցունք են, իրը թէ մարդապաշտ կամ մեծ աւագակապետ մը ըլլա: Թիւրքերը բոլոր իրենց քաջութիւնները խեղճ վարդապետներու դէմ ի գործ դնել կ'ուզեն: Նաթանեան Պոլսոյ վարդապետ մը քանի տարի առաջ կը հրատարակէ «Արատ» Հայաստանի գրքոյ մը, որ զանազան տեղեկութիւններ են գլխաւորապէս ժամանակակից Տաճկա-Հայաստանի վրայ: Ամեն ատեն, որ թիւրքերը ուրիշ որս չունենան, ասոր վրայ կ'իջնան: Պէտք է ըսել նաեւ, որ ճիշդ վրէժ ունին այդ վարդապետի դէմ: Անցեալ տարի իրենց է. Բալուխ Առաջնորդ էր, յաջորդած էր նոյն իսկ կառավարութեան պաշտօնատունը իր յատուկ մարդերը ունենալ և իմանալ, ինչ որ կը դառնայ: Որ մը կը տեղեկանայ, թէ զինուորաց խումբեր հայոց գիւղերը պիտի իջնեն: Երբեք կամ տաճիկ գիւղերը չը պիտի իջնեն, և հայ գիւղացիները պիտի կերակրեն այդ գործերը: Անմիջապէս Նաթանեան վարդապետ ամեն գիւղերը հրամաններ կըրնէ, որ ամենեկին հաց չը տան Սուլթանի գործերուն, իրաւորներն, ինք կ'անգնած է:—Բայց մեր մասնիկները պակաս չեն, գործը կը մասնուի: Գրան հեռագիր կ'ուզայ, բոլորք կըլլայ անկէ պատրիարքարան և Նաթանեան վերջնէն Պոլսի կը խրկեն: Պոլսի ալ հանդարտ չը կենար, կը հրատարակէ գիրքը, կը հալածուի, և հալածանք միջոցին իսկ հալածումը օրուս կը քաղեն: Երբեք գրապատել խեղճ և հալածել որպէս զի հանդիստ չը մնայ: Եթէ ձեր կողմէն է, անշուշտ այդ ծերունիին լաւ կը նային վաղեմի մը անկիւնը: Երբեք պարագայներն չտկուին: Գուցէ զինքն հոս հալածող շահախնդիրներն մինչև հոս ձայն բարձրացնեն, բայց ուշադրութիւն մի ընէք, լոկ զրպարտութիւններ են, խեղճ մարդը ցաւակցութեան կարօտ է:

Հայկակ

ԱՐՏԱՐԿԵՐ ԼՈՒՐԵՐԻ

—Լոնդոնի «National Zeitig» լրագրին հազարուս էն. Յրանսիական դեսպան Վաղդիմիր յայտնեց լոյր Գրեմսթրին, որ դեռ ևս Յրանսիական հարկաւոր չէ Անգլիայի միջնորդութիւնը: Այդ առիթով դերմանական մամուլը համոզուած ատու է, որ պէտք չէ երկու կողմ պատերազմից Վիստառանի և Յրանսիայի մէջ, որ այդ պատերազմը չի լինի: Չիտական գիւղումատիայի խոսքերին և գործողութիւններին անկարելի է հաւատալ և Ֆրանս-չինական կռիւ մասին լուրերը այնքան ըստպաշտել չեն, որքան աշխատում են հաւատաւոր չինացիները: Եթէ եւրոպական որ և է պետութեան զիջումները այդպիսի սպառնալի գիւղ ընդունեն, պատերազմը անկարելի վաղուց կը սկսվի: Լրագրները հաղորդեցին, որ չինացիները առանց մի կաթիլ արիւն թափելու մարտիցին Սոնտայի և Բալինիոյ: Չինաստանի քաղաքականութիւնը Յրանսիային վաղուց յայտնի է: Երբ 1860 թուականին Յրանսիական և Անգլիական պահանջում էին Չինաստանից բանալ մի քանի նաւահանգիստներ օտարականներին համար և ընդունել եւրոպական դեսպաններին Պեկինի մէջ, Չինաստանը վիճում էր և չէր զիջանում, մինչև եւրոպացիները սկսեցին գործողութիւնները: Այն ժամանակ գործը Չինաստանի կատարեալ հնազանդութեամբ վերջացաւ: Պէտք է կարծել, որ Չինաստանը չի կամենալ կրկին 1860 թուականի պատմութիւնը և կատարեալ բաւականութեամբ կը տայ Յրանսիային:

ՄՇԱԿԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՀԻՍՏՈՒՍՅՈՒՆ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԵՆՑ

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 30 նոյեմբերի: Այսօր նշանակուած է պետական կրեդիտային հիմնարկութիւնները վերաքննող մասնաժողովի նիստը 1881 թուականի յունվարի 1-ի Բարձրագոյն հրամանի համեմատ ոչնչացնելու համար նշանակուած կրեդիտային դրամները վերապատկերու նպատակով, որ պետական բանկը ժամանակաւորապէս հրատարակեց պետական դանձարանի պէտքերի համար: Այս անգամ դրամական վաճառանոցը չը յուզուէր նպատակով ենթադրուած է հանել շրջաբերութեան 30,000,000 ռուբլուց ոչ աւելի: Փոխադարձ ապահովութեան քաղաքային ընկերութիւններին ներկայացուցիչները ժողովը երեկվայ նիստի ժամանակ որոշեց՝ խնդրել ներքին գործերի մինիստ-

րից, որ փոխադարձ ապահովութեան ընկերութիւններ ունեցող քաղաքների մէջ առանց բացառութեան բոլոր կայքերը տեղական ընկերութիւններին մէջ ապահովեն:

ՄՕՍԿՎԱ, 30 նոյեմբերի: Երէկ տաւաճող վաճառական հարուստ վաճառական Գուրկինի տան մօտ սկսեցին հաւաքվել գիշերային թիւիկները: Գիշերային թիւիկները, սպասելով, որ նրանց մի մի բուրբի բաժանվի: Երբ երեւոյ գործակատարը փողկոպի բացվեցան տան դռները: Ամբողջ առաջ վաղեց, կռիւ սկսվեց և ողբացող աղաղակներ լսվեցան, իսկ երբ աջողվեցաւ կարգապահութիւնը վերականգնել, յայտնվեցաւ, որ գուշերի մօտ վեց հոգի ջարդված պայտած են, իսկ չորսը այլանդակված:

ԿԱՅԱՆ, 30 նոյեմբերի: Նոյեմբերի 27-ին կայացաւ սուրբ Գուրկի միաբանութեան տարեկան ընդհանուր ժողովը: Միաբանութեան հաշիւի մէջ ասված է, որ դիմադրութիւն միաբանութեան ուսուցիչներին, որոնք ձգտում են միջոցառում օտարական ընդունելիքների պատերում սերմանել մաքուր քրիստոնէութեան սերմեր, կրօնաբանները իրանց դայվակեցնող մահճատեղանքների առաջնորդութեամբ իրանք բանում են դադարի ուսուցիչներին, որտեղ ուսումը աւանդվում է քրիստոնէութեանը լճնամի, մահճատեղանք ոգով: Երէկ կայացաւ վաճառական Ալեքսանդրովի կառուցած պատճուր: Լուրերի համեմատ պատճուր կառուցում մէկ միլիոն ռուբլ ծախս է ունեցել:

ԿՐՈՇՆԱՍ, 29 նոյեմբերի: Փոխապետ Կազակովի տեղ, որ զինուորական և ծովային վարչութիւններին խորհրդի անդամ է նշանակված, Կրօնատարի նահանգապետ և նաւահանգստի գլխաւոր նահանգատար նշանակված է ծովային Շիպրոց:

ԲԻՅԵՆԱ, 29 նոյեմբերի: Այսօր մաղթանքից յետոյ կայացաւ անկարճ հիւանդանոցի հիմնադրութիւնը, որ կառուցվում է ի յիշատակ Նոյա Կոյսերական Մեծուծութիւնների թաղաքութեան:

ՊԵՏԵՐ, 29 նոյեմբերի: Ունգարական պարլամենտը մերժեց պատգամաւորների ժողովի ընդունած օրինագիծը քաղաքական ամուսնութեան մասին հրէաների և քրիստոնեաների մէջ:

Խմբագիր—Հրատարակող ԳԻՒԳՐՈՒ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

ինչ և մօտեցաւ լուսամտութիւն: Օլգան, ոչ կենդանի և ոչ մեռած, յենկեցաւ իր գրասեղանի վրա: Նրա ամուսինը ներս մտաւ և երկուսի վրա ևս ձգեց իր քննական հայացքը, և յետոյ յայտնեց, որ ճիշդագոյն սեղանը պատրաստ է: Նա ոչ մի նկատողութիւն չարեց, բայց ամբողջ գիշերը լուս էր և վատ տրամադրութեան մէջ: Իսկ Օլգան, ընդհակառակն, խմում էր մի բաժակ միւսի ետեւից և կատաղի կերպով թռչկում էր իր երեխաների հետ. յետոյ վառեց եղնիկը *) և կանչեց սպասաւորներին, որից յետոյ ներս մտան երկու ծննդեան երեխաներ: Նրանցից մէկն էր պատանի ծերունի սպիտակ մորուքով, միւսը՝ մի պատանի չարածճի աչքերով: Նրանք երեքեքն մեր ճիշդ, սպիտակ մորուքով: Երբ որ նրանք երեքեքն լի էին տրամադրութեամբ և ինքնատրամադրութեամբ, կամ խորիմաստ ու բարեկամական էին, և երբեմն ուրախ էին ու մոլեկոն, որպէս մի ժողովրդի բնույթութիւնը: Բոլորը ձայնակից էին լինում նրանց երեքեքնութեանը: Երբ որ նրանք երեքեքն այն մասին, թէ ով ծնվեցաւ մուրի մէջ, կամ որպէս երկուսն էլ փառաբանում էին նրան հովիւները, որոնք տեսնում էին նրա մէջ աշխարհի լոյսը և փրկութիւնը մահից ու մեղքից, —այդ ժամանակ Օլգայի ձայնը կտրվեցաւ երանելի արտասուքներից: Նա հեղութեամբ ծաղեց ձեռքերը և նայեց՝ նրա վրա, որին արդէն տունէն իր սիրտը:

(Կը շարունակվի)

պէս մի նայէք իմ վրա,—աղաղակեց նա,—ես զիտեմ, որ ձեզ ցաւ եմ պատճառում, և չեմ զգում դէպի ձեզ ոչ մի ցաւակցութիւն: Գուրը ինքնորդ ունեցեց ցաւակցութիւն դէպի երեք տասնարդ Բօղղանը, որին Յաւալէի տիրապետող ձեր պատմաւոր սպանեց հրացանով թըղանքների անտուութ: Տուլայի մօտ: Արդեօք խեղճեցի դուք Գիւմարի Լիտվինի վրա, երբ հասցրիք նրան մինչև խելագարութիւն և ինքնասպանութիւն: Արդեօք մտածեցիք դուք ձեր ամուսնի և ձեր զաւակների վրա, խրախուսելով զաւատելի և դուքսի սիրահարութիւնները...—

Նրբեմ արեւ ևս այդ բոլորը,—աղաղակեց Օլգան, սարսափած կերպով վեր ցատկելով իր նրբաւոր տեղից.—ո՞վ է ասել ձեզ այսպիսի բաներ:—

Արեւոյ աշխարհը խոսում է այդ.—հեղինական կերպով պատմական Ալադիմը:—Ուրեմն, ամբողջ աշխարհը սուտ է խօսում և բանաստեղծներն ուսում իմ վրա,—տաքացած կերպով ասաց Օլգան, և հպարտ ինքնավստահութեամբ վեր բարձրացրեց իր գլուխը: Նրա թշնմը և աչքերը վառվում էին:—Ես ասում եմ՝ ձեզ ճշմարտութեամբ, ևս հիմար, ևս լաւագուր չեմ այդ արեւին մէջ, նրա ոչ մի կաթիլ չէ ընկել իմ վրա:—Մի աշխատէք արդարանալ,—պատասխանեց երիտասարդը,—ես ձեզ չեմ հաւատում:—Օլգան ձգեց նրա վրա իր իշտացած և մի և նոյն ժամանակ քնքշութեամբ լի հայեացքը. նա լաց չեղաւ, այլ սնդուղ կերպով և զրուկը կորացրած, գնաց իր սենեակը: Ալադիմը հետեց նրան:—Հիմա կը հաւատանք այդ նամակներին,—ասաց Օլգան, դուրս հանելով իր գրասեղանից մի ծրար, որ կապած էր վարդապետի ժապակեմով:—Ձեր ամուսինը ամեն րոպէ

կարող է վերադառնալ,—ասաց երիտասարդը:—Թող նա էլ գայ,—պատասխանեց Օլգան վստահ անմիջականութեամբ,—ես չեմ կարող թող տալ, որ նախատէին ինձ: Ահա Լիտվինի նամակը, որ զրգուցած է նրա մահից երկու օր առաջ: Արդեօք այդպէս կը դիմեմ, որը սիրտը համար անձնատպանութիւն է գործում:—Օլգան արհամարհանաբար ձգեց նամակը դէպի երիտասարդը: Ալադիմը բաց արաւ նամակը և տեսնեց յուզմունքով սկսեց կարդալ:—Ահա Բօղղանի նամակները, կարդացէք: Արդեօք նամակ են դրանք սիրական նամակներ, որը մի կնոջ համար կուտու է մենա-մարտութեան մէջ: Լիտվինը անձնատպանութիւն գործեց նրա համար, որովհետեւ նրա պարտքը աւելի շատ էին, քան թէ կարժէին նրա կալուածները, իսկ Բօղղանը մենապարտութիւն ունեցաւ Յաւալէի իշտանի հետ մի վիճարանութեան պատճառով, որ ունեցել էին թղթախաղի ժամանակ: Ահա Ձաւաղելի և դուքս Միշկինի նամակները և բոլոր իմ, այսպէս կոչված, պաշտօնների նամակները: Միթէ այսպէս կը գրեն տղամարդիկ մի կնոջ, եթէ նա նուիրած լինէր նրանց իր բարի յօժարութիւնը: Ես խոստովանում եմ, որ ես հաճոյամով եմ, բայց ես վատ և ընկած կիւն չեմ: Հէնց նրա համար, որ ես անորոշելի եմ թըլուած տղամարդիկին, կնոջը բաժնատու էին ինձ և բարձում են իմ վրա ամեն տեսակ մեղադրանքներ, ինչ որ կարողանում են հնարել: Ես մեղաւոր եմ, բայց ոչ այնպէս, որպէս դուք կարծում էք: Ես երբեք չեմ մեղանշել ամուսնական հաւատարմութեան դէմ:—Նա երեք դարձից դէպի փայտեայ խաչկութիւնը, որ քար էր ընկած նրա մահճակալի վրա, բայց կանգ առեց:—Ոչ,—ձայն

տուեց նա,—աւելի լաւ է, որ ես երկուսի իմ դաւանութիւնը: Այժմ դուք բոլորը զիտեք, այժմ նախատեք ինձ:—Ալադիմը դեռ չարահայտում էր նայել նամակներին վրա:—Ես անիրաւացի կերպով դատաւարեցի ձեզ,—ասաց նա, և նրա ձայնը զողորմում էր սրտի պեղծութիւնից,—ներքեց ինձ, եթէ կարող էք:—Երիտասարդը չափը անցել էր և այժմ կանգնած էր նրա առջև, կորած, մոլորված, անօգնական նման:—Մի ծաղրէք ինձ,—ասաց Օլգան, որի հայեացքը արտայայտում էր այժմ մի անվստահ ու տխուր քնքշութիւն,—ես իսկապէս յանցաւոր եմ, որովհետեւ ես զգում եմ, որ կորչելու վրա եմ: Մինչև այժմ ես այնպիսի կիւն չէի, որպէս դուք համարում էիք ինձ, իսկ ճիշդ ևս ամեն մի րոպէ կարող եմ դառնալ ամբարշտ: Երբեք երբեք չեմ ինքնուրուշ ոչ մի նեղուկ, ես անպատեհաւ պէտք է ընկնեմ: Ես չի գիտէի, թէ ինչ նշանակութիւն ունի տղամարդը, թէ ինչ արժէք ունի նրա սէրը, բայց այժմ զգում եմ, որ կնոջ կեանքում դա—ամեն ինչ է: Ինձ մնում է կամ ընկնել, կամ յուսահատութիւնից մեռնել: Գուր միայն կարող էք աղատել ինձ. ճիշդ մերժեց ինձ ձեռնախնդ:—Ալադիմը մէկ ձեռքը գրեց սրտի վրա, միւսով չփեց իր ձախակը: Օլգան ընկաւ նրա գրկի, և յուսահատութեամբ բռնեց իր ձախակը: Երբ լաց եղաւ, ողջագուրեց խեղճ կնոջը և, յաղթահարված նրա կրքերից, հանգաւ նրա շրթունքների վրա: Բոլորը անհետացաւ նրանց աչքերից, նրանք միայն զգում էին, որ իրանց սրտերը բարեկամ են միմեկին: Երբ միտք մօտ, տանջանքներով լի երանութեան մէջ: Միշտակայ սենեակում լսելի եղան քայլերի ձայնը. նա լաց թողեց Օլգան

*) Եղնիկն իմանալով ձեռք, որ զարգացում են մոլորվում և զանազան քաղցրաւնիքով ծննդան ճիւղաւորեց զիշերը:

ՄԵԾ ՔԱՆԱԿՈՒԹԵԱՄԲ ԵՒ ՄԱՆՐԱԾԱԽՍ

Типографія Канцеляріи Главнаоч. Гражд. час., Лористъ-Меликовская ул., д. наз.